

תורה

בראשית
שמות
ויקרא
במדבר
דברים

א וַיְהִי בַיּוֹם אֲחֻשְׁרוּשׁ הוּא אֲחֻשְׁרוּשׁ הַמֶּלֶךְ מֵהַדּוֹ וְעַד-כּוֹשׁ א
 ב שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה: בַּיּוֹם הַהוּם כְּשֶׁבֶת ׀ הַמֶּלֶךְ
 ג אֲחֻשְׁרוּשׁ עַל כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ אֲשֶׁר בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה: בַּשָּׁנָה
 ד שְׁלוֹשׁ לַמֶּלֶכוֹ עָשָׂה מִשְׁתֵּה לְכָל-שָׂרָיו וְעַבְדָּיו חֵיל ׀ פָּרֶס
 ה וּמְדֵי הַפָּרְתִּימִים וְשָׂרֵי הַמְּדִינּוֹת לִפְנָיו: בְּהִרְאֹתוֹ אֶת-עֹשֶׁר
 וּמֵאֶת יוֹם: וּבְמִלּוֹאֵת ׀ הַיּוֹם הָאֵלֶּה עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל-הָעַם
 ז הַנִּמְצָאִים בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה לְמַגְדּוֹל וְעַד-קָטָן מִשְׁתֵּה שֶׁבַעַת
 ח יָמִים בַּחֲצַר גִּנַּת בֵּיתֵן הַמֶּלֶךְ: חוֹר ׀ פָּרֶס וּתְכֵלֶת אַחוּז
 ט בַּחֲבִל־בוּץ וְאַדְגָּמָן עַל-גְּלִילִי כֶסֶף וְעִמּוּדֵי שֵׁשׁ מְטוֹת ׀ זָהָב
 י וְכֶסֶף עַל רֹצֶפֶת בַּהֲטֹוֹשֵׁשׁ וְדָר וְסִחָרֹת: וְהַשְׁקוֹת בַּחֲבִלִי זָהָב
 יא וְכֵלִים מִכֵּלִים שׁוֹנִים וַיֵּין מַלְכוּת רַב בֵּיד הַמֶּלֶךְ: וְהַשְׁתִּיָּה
 יב כְּדַת אֵין אֵינֶם כִּי-כֵן ׀ יִסֵּד הַמֶּלֶךְ עַל כָּל-רַב בֵּיתוֹ לַעֲשׂוֹת
 יג כְּרָצוֹן אִישׁ-וְאִישׁ: גַּם וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה עָשְׂתָה
 יד מִשְׁתֵּה נָשִׁים בֵּית הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ אֲחֻשְׁרוּשׁ: בַּיּוֹם
 טו הַשְּׁבִיעִי כְּטוֹב לִב-הַמֶּלֶךְ בֵּינָן אֲמַר לְמַהוּמָן בּוֹתָא חֲרִבוּנָא
 טז בְּגִתָּא וְאַבְגָּתָא זֹתָר וְכִרְפֶּס שֶׁבַעַת הַסְּרִיסִים הַמְּשֻׁרְתִּים
 טז אֶת-פָּנֵי הַמֶּלֶךְ אֲחֻשְׁרוּשׁ: לְהָבִיא אֶת-וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה לִפְנֵי
 טז הַמֶּלֶךְ בְּכֶתֶר מַלְכוּת לְהִרְאֹת הָעַמִּים וְהַשָּׂרִים אֶת-יָפִיָּהּ
 טז כִּי-טוֹבֶת מִרְאָה הִיא: וְתִמְאֵן הַמַּלְכָּה וַשְׁתִּי לָבוֹא בְּדָבָר
 טז הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בֵּיד הַסְּרִיסִים וַיִּקְצֹף הַמֶּלֶךְ מְאֹד וַחֲמָתוֹ בַּעֲרָה
 טז בּוֹ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַחֲכָמִים יָדְעִי הָעֵתִים כִּי-
 טז כֵּן דָּבָר הַמֶּלֶךְ לִפְנֵי כָל-יָדְעֵי דָת וְדִין: וְהַקָּרֵב אֵלָיו כְּרִשְׁנָא
 טז שֶׁתָּר אֲדַמְתָּא תְּרִשִׁישׁ מֶרֶס מְרִסְנָא מְמוּכָן שֶׁבַעַת שָׂרֵי ׀
 טז פָּרֶס וּמְדֵי רֵאִי פָנֵי הַמֶּלֶךְ הַיֹּשְׁבִים רֵאשְׁנָה בַּמַּלְכוּת: כְּדַת
 טז מֵה-לַעֲשׂוֹת בַּמַּלְכָּה וַשְׁתִּי עַל ׀ אֲשֶׁר לֹא-עָשְׂתָה אֶת-
 טז מֵאֲמַר הַמֶּלֶךְ אֲחֻשְׁרוּשׁ בֵּיד הַסְּרִיסִים: וַיֹּאמֶר

א

מומכן לפני המלך והשרים לא על-המלך לבדו עותה
 ושתי המלכה כי על-כל-השרים ועל-כל-העמים אשר בכל-
 מדינות המלך אחשוורוש: כי יצא דבר-המלכה על-כל-
 הנשים להבזות בעליהן בעיניהן באמנם המלך אחשוורוש
 אמר להביא את-ושתי המלכה לפניו ולא-באה: והיום
 הזה תאמרנה | שרות פרס-ומדי אשר שמעו את-דבר
 המלכה לכל שרי המלך וכדי בזיון וקצף: אם-על-המלך
 טוב יצא דבר-מלכות מלפניו ויכתב בדתו פרס-ומדי ולא
 יעבור אשר לא-תבוא ושתי לפני המלך אחשוורוש ומלכותה
 יתן המלך לרעותה הטובה ממנה: ונשמע פתגם המלך
 אשר-יעשה בכל-מלכותו כי רבה היא וכל-הנשים יתנו
 יקר לבעליהן למגדול ועד-קטן: וייטב הדבר בעיני המלך
 והשרים ויעש המלך בדבר ממוכן: וישלח ספרים אל-
 כל-מדינות המלך אל-מדינה ומדינה בכתבה ואל-עם
 ועם כלשוננו להיות כל-איש שרר בביתו ומדבר כלשון
 עמו: אחר הדברים האלה כשך חמת המלך א ב
 אחשוורוש זכר את-ושתי ואת אשר-עשתה ואת אשר-נגזר
 עליה: ויאמרו נערי-המלך משרתיו יבקשו למלך נערוֹת
 בתולות טובות מראה: ויפקד המלך פקידים בכל-מדינות
 מלכותו ויקבצו את-כל-נערה-בתולה טובת מראה אל-
 שושן הבירה אל-בית הנשים אל-יד הגא סרים המלך
 שמר הנשים ונתון תמרקיהן: והנערה אשר תיטב בעיני
 המלך תמלך תחת ושתי וייטב הדבר בעיני המלך ויעש
 כן: איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו
 מרדכי בן יאיר בן-שמעי בן-קיש איש ימיני: אשר הגלה
 מירושלים עם-הגלה אשר הגלתה עם יכניה מלך-יהודה
 אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל: ויהי אמן את-ההדסה ז

אסתר והנחה למדינות עשה ויתן משאת כִּיד המלך:
 ובהקבץ בתולות שנית ומרדכי יושב בשער-המלך: אין
 אסתר מגדת מולדתה ואת-עמה כאשר צוה עליה מרדכי
 ואת-מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתה באמנה
 אתו: בימים ההם ומרדכי יושב בשער-המלך:
 קצר בגתן ותָרַשׁ שני-סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו
 לשלח יד במלך אחשוורש: ויודע הדבר למרדכי ויגד
 לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי: ויבקש
 הדבר וימצא ויתלו שניהם על-עץ ויכתב בספר דברי הימים
 לפני המלך: אחר ׀ הדברים האלה גדל המלך א ג

כאמרם

אחשוורש את-המן בן-המדתא האגגי וינשאהו וישם את-
 כסאו מעל כל-השרים אשר אתו: וכל-עבדי המלך אשר-
 בשער המלך כרעים ומשתחוים להמן כי-כן צוה-לו המלך
 ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה: ויאמרו עבדי המלך אשר-
 בשער המלך למרדכי מדוע אתה עובר את מצות המלך: ויהי
 באמרם אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות
 היעמדו דברי מרדכי כיהגיד להם אשר-הוא יהודי: וירא המן
 כי-אין מרדכי כרע ומשתחוה לו וימלא המן חמה: ויבו בעיניו
 לשלח יד במרדכי לבדו כיהגידו לו את-עם מרדכי ויבקש
 המן להשמיד את-כל-היהודים אשר בכל-מלכות אחשוורש
 עם מרדכי: בחדש הראשון הוא-חדש ניסן בשנת שתים
 עשרה למלך אחשוורש הפיל פור הוא הגורל לפני
 המן מיום ׀ ליום ומחדש לחדש שנים-עשר הוא-חדש
 אדר: ויאמר המן למלך אחשוורש ישנו עם-
 אחד מפזר ומפזר בין העמים בכל מדינות מלכותך ודתייהם
 שנות מכל-עם ואת-דתי המלך אינם עושים ולמלך אין-שזה
 להניחם: אם-על-המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים ט